

lelser at lovgive paa saadanne Omraader, navnlig naar Lovgivningen strakte sig ud over Personalet, thi det er jo en Ting, som vi alle er enige om, at til Beskyttelse for den svagere Part, for Personalet — især det unge — er det nyttigt og hensigtsmæssigt at have Lovbestemmelser som disse, der forbyder at benytte det ud over visse Klokkeslet, visse Timetal om Dagen, og i den Anledning foreskriver Lukningsbestemmelser. Jeg deler det ærede Medlems Følelser, naar Taleren om at værne de selvstændige Indehaveres Ret til at drive deres Forretning, saalænge som de ønsker. Der berørte den sidste ærede Taler Cigarforretningerne. Jeg vil sige, at jeg personlig kender Eksempler af den Slags, hvor jeg beklager, at en Lovgivning som den nærværende er fundet nødvendig. Der er mig Tilfælde bekendt, hvor Folk, der sidder i ganske smaa lønnede Pladser, som Familier ikke kan leve af, har skabt sig et Bierhverv ved at komme i Besiddelse af en Cigarforretning, hvorved der gennem Aftenforretningen — i en stor By som København færdes jo mange om Natten eller langt ud paa Aftenen — kan tjenes tilstrækkeligt til Livets Ophold, og Mand og Hustru, eventuelt voksne Børn, underkaster sig det Afsavn, som det er, at tilbringe deres Aftentimer i Forretningslokalet. Uden Tvivl er det ikke sundt, det kan være, at det, som den ærede sidste Taler sagde, fremmer Tuberkulose og maaske andre Sygdomme, men det hævder vedkommende Familie som selvforsørgende og selvstændig levende, og det vidner om en Bestræbelse, som sikkert i høj Grad fortjener Anerkendelse. Naar jeg alligevel ikke er nogen Modstander af Lovbestemmelser om Lukning ogsaa for de Folks Vedkommende, som ikke sysselsætter Personale, er det, fordi Erfaringen har vist, at de fleste af de selvstændige Udøvere i stigende Grad selv ønsker at komme til en Begrænsning af deres Arbejdstid. De, der paalægger dem den sene Arbejdstid, er det forbrugende Publikum, og dette kan være overmaade fordringsfuldt. Der er nylig talt om, hvorvidt det var nødvendigt at have aabent saa længe om Lørdagen som til Kl. 11. Jeg vil gerne tro, det egentlig ikke er nødvendigt, naar det forbrugende Publikum bliver opdraget, men det er ikke opdraget, og det stiller Fordringer. Jeg, der bor ude i en landlig Udkant af Københavns Omegn, ser ogsaa der i min Nærhed Lysene skinne fra Butikkerne til Kl. 11, fordi der stadig kommer Købere, og det mest fra Smaahjem, der skal be-

sørge deres Indkøb. Det er en Uting, og det maa vistnok kunne blive anderledes. Men i hvert Fald viser Erfaringen, at de næringsdrivendes Organisationer rundt omkring ønsker, at det skulde blive anderledes. De har ønsket at komme til de Lukningsbestemmelser, vi har, og der er baade som Bilag til Lovforslaget og uden at være kommet med blandt Bilagene fremsat Ønsker fra forskellige Organisationer af næringsdrivende om, at der maatte kunne lukkes endnu noget tidligere, som det er nævnt af den ærede foregaaende Taler, Kl. 7 om Sommeren. Da det er Bestræbelser, som fremkommer fra et saa stort Flertal af disse Organisationer, og da det synes at stille sig saaledes, at de egentlig alle gerne ønskede det, men ikke tør stole paa de enkelte, som vil benytte sig af de andres Lukning til at indkassere den Fortjeneste, som Publikums Fordringsfuldhed vil kunne skaffe dem om Aftenen, er det sikkert forstandigt, at der ved Lov træffes den nødvendige Begrænsning og Indskrænkning af Aabningstiden. Jeg vil lægge et Ord ind for, at der under de kommende Udvalgsforhandlinger vil blive lyttet til disse Henstillinger om, at Lukketiden i Sommertiden sættes til Kl. 7 i Stedet for Kl. 8, saaledes som de fleste næringsdrivendes Foreninger har ønsket. Man vilde jo derved, særlig i Provinserne, komme i Strid med den Del af det, som jeg kaldte det, fordringsfulde Publikum, som Landboerne udgør. Da jeg selv har tilbragt adskillige Aar i en Provinsby, ved jeg, at det er ret almindeligt, at man efter en travl Høstdag jager Folk til Byen sent om Aftenen for at gøre nogle Indkøb, man ikke har naaet; men jeg kan ikke tro andet, end at ogsaa dette Publikum maa kunne opdrages til at benytte en passende Aabningstid, saa at de kan gøre deres Indkøb indenfor en rimelig Tid.

Andre Ønsker, som er fremkomne under Forberedelsen af denne Revision af Loven fra forskellige næringsdrivende, gaar for visse Helligdagsperioders Vedkommende i modsat Retning, idet de gaar ud paa, at man i Byerne i Ugen før Pinse maatte have Adgang til at holde Butikkerne aabne længere end til Kl. 8, dog maaske ikke saa længe som til Kl. 11. Der synes at være en Tendens til, at man helst vil nøjes med Kl. 10 for Lørdagens og disse Dages Vedkommende.

Der er endnu et Ønske, som jeg gerne vil lægge et Ord ind for, fordi det forekommer mig fuldstændig berettiget og naturligt. Der er mange næringsdrivende,